

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๑

ไม่มีอะไรเท่าจิตที่พอตัวด้วยความบริสุทธิ์

ความเปลี่ยนแปลงของธาตุชั้นฐฐู้สึกว่าเปลี่ยนแปลงมากเข้า ๆ ให้เห็นชัดเจน ๆ เร็วขึ้นนะ ความเปลี่ยนแปลงของธาตุชั้นฐฐู้สึกว่าเปลี่ยนแปลงมากเข้าเร็วเข้า ลูกศิษย์ ลูกหาเขียนไว้ตามป้ายหน้าวัด ที่ไหน ๆ มีทั่วไปว่าขอให้มียายุยืนถึง ๑๒๐ ปีเขาวา ทางนี้มันแปรลงทุกวัน ๆ ไม่ได้ขึ้น มีแต่ลง

เราพูดถึงเรื่องความเป็นความตาย สัตว์ทั้งหลายกลัวมากกลัวตาย แต่อยากเกิด เกิดแล้วจะไม่ให้ตาย กลัวตายไม่อยากตาย น้ำมันปลดหมดแล้วนะ กลัวเป็นกลัวตายไม่มีเลย ถึงวันเวลาแล้วเหอปปไปเสีย ถ้าเป็นตามอหยาตัยของตัวเองนะ ถึงกาลเวลาทนไม่ไหวแล้วปั๊บเข้าร่มไม้ร่มใดร่มหนึ่งปั๊บแล้วไป แต่น้ำมันจะเป็นอย่างนั้นไม่ได้ พอจามปั๊บ ได้ทราบว่หลวงตาไม่สบาย จามก็ไม่ได้ เลยไม่สบายหมดเลย แล้วมันจะไปตายคนเดียวได้อย่างไรเมื่อเป็นอย่างนั้น

เรียกว่าในชาตินี้เป็นชาติที่ม้วนเสื่อทุกอย่างเลย ชาติสุดท้ายม้วนเสื่อทุกอย่าง การเกิดการตายมาตั้งกัปตั้งกัลป์ก็ม้วนเสื่อกันในชาตินี้ อยมนุติมา ชาติ นตฺธิทานิ ปุนพุกโว ชาตินี้เป็นชาติสุดท้ายของเรา ต่อไปเราจะไม่กลับมาเกิดอีก พระพุทธเจ้าประกาศให้เบญจวัคคีย์ทั้งห้าฟัง ญาณญจ ปน เม ทสฺสนํ อุทปาติ ญาณความรู้ ความเห็นอันเลิศเลอได้เกิดขึ้นแล้วแก่เราตถาคต อกุปฺปา เม วิมุตฺติ ความหลุดพ้นของเราไม่มีการกำเรบอีกแล้ว อยมนุติมา ชาติ ชาตินี้เป็นชาติสุดท้ายของเรา นตฺธิทานิ ปุนพุกโว ต่อไปนี้เราจะไม่เข้ากำเนิดเกิดเป็นอะไรทั้งหมดอีกแล้ว พระพุทธเจ้ารับสั่งให้เบญจวัคคีย์ฟัง เรื่องธรรมะสอนพวกเบญจวัคคีย์ทั้งห้า

แล้วเรื่องผลแห่งการเร่งความพากความเพียร สร้างความดีของเรามาถึงจุดนี้แล้ว ความหมายว่าอย่างนั้น เรื่องความตายมันก็มีอยู่กับตัว ถ้าธรรมดาแล้วเดือดร้อนมาก แก่แล้วก็ไม่อยากแก่ ตายก็ไม่อยากตาย นั้นละมันสร้างกองทุกข์ให้เจ้าของ อันนี้เรียนจบไปเลย ไม่มี จะตายเมื่อไรก็ตาย พอแล้ว ไม่ว่าพร้อมแล้ว พอแล้วว่จัน เกิดมา สร้างความดีในชาตินี้เรียกว่าพอ

ทุกสิ่งทุกอย่างกำหนดดูสิ่งใดในโลกธาตุนี้จะให้เป็นอย่างไร ๆ ไม่ทั้งนั้น ปล่อยหมด ไม่เอา ๆ นี้ละเวลาจิตมันอิมตัว คืออิมอยู่ที่จิต ไม่ได้อิมอยู่ที่ไหน สิ่งทั้งหลายก็มีเต็มโลกเต็มสงสารแต่ไม่เกี่ยวข้อง อิมพออยู่ในหัวใจเจ้าของ ใครที่ไปอุตริว่าตายแล้วสูญ ๆ พวกนี้พวกเขาจะสร้างกรรมใหญ่ นะ คือตายแล้วสูญนี้อยากทำอะไรก็ทำเวลายังไม่ตาย ตายแล้วสูญไปเลย คนนี้จะสร้างบาปมาก คนที่ว่ตายแล้วเกิดนี้กลัวจะเป็นบาปอยู่

ถ้าพูดถึงว่าตายแล้วสูญนี้หนักมากนะ อยากจะทำอะไรก็ทำเวลามีชีวิตอยู่ ทำก็ทำแต่ความชั่ว ไม่ได้ทำความดี

นี่เรียนธรรมมาตั้งแต่วันบวชจนกระทั่งปานนี้ ๗๐ กว่าปีแล้ว ตั้งแต่วันบวชวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๔๗๗ บวชในวันนั้นจนถึงวันนี้ดูเหมือน ๗๔ ปีละมั้ง ในอวัยวะทุกสัดทุกส่วนตลอดความรู้สึกที่อยู่ภายใน มันเป็นพระไปหมดเลย คือมันนานขนาดนั้นละ มันก็เลยตายใจ เลยเป็นพระไปหมดเลย ความเป็นความตายแต่ก่อนกลัวมาก แต่เวลานี้ไม่กลัว ไม่กลัว จิตรู้ธรรมชาติรอบตัวแล้วอะไรเป็นธรรมชาติหมด ถ้าจิตบกพร่องเสียอย่างเดียวก็ไปเพิ่มไปเติมไปเอาออกเอาเข้าหรืออะไร ถ้าจิตพอแล้วแล้วหมดทุกอย่าง

พอพูดอย่างนี้ได้เห็นพระ เวลาเราไม่อยู่มันมาทำอะไรก็ไม่ทราบ ชู่แล้วก็ไปแล้ว เราไม่ชอบ อันนี้มันพอแล้วมันพอหมด ไปอยู่ร่วมไม้ร่วมเดียวก็พอ คือไม่สนใจกับอะไร ไม่มีอะไรเท่าจิตที่พอตัวแล้วด้วยความบริสุทธิ์อันเลิศเลอภายในใจ ไม่มีอะไรจะมาแข่งได้แล้ว แล้วหามายุ่งทำไม ความหมายว่าอย่างนั้น ที่หลับที่นอนไปขนเตียงขนตั้งมาจากไหนไม่รู้ แต่ก่อนเราไม่นอน เสื่อผืนเดียวนอนตลอดมาตั้งแต่บวช ไม่เคยสนใจกับที่หลับที่นอนหมอนมุ้งอะไร นอนง่ายกินง่ายไปง่ายมาง่าย

ที่นี้สร้างความยุ่งยากให้เรา ขนนั้นเข้ามาขนนี้เข้ามา เข้ามาในกุฏิ เลยขนโยนออกไปข้างนอก ไม่ทราบว่ามันมาอะไร เจตนาดีนั้นเราก็เห็นด้วยแต่มันไม่เท่าการรบกวนเราสิ มันรบกวน นี่ไม่ต้องการอะไร คือมันหมดอดีตอนาคต หมดทุกอย่างในจิตใจ ลงด้วยความพอแล้ว เมื่อพอแล้วจะยุ่งหาอะไรกับเรื่องอะไรอีก ไม่ยุ่ง มันพอมันรู้อยู่กับตัวเองว่าขาดหมดเลย ขาดจากสิ่งเกี่ยวโยงทั้งหลาย ขาดหมด ธรรมชาตินี้ขาดหมดจะไปไหน ธรรมชาติ หรือท่านว่าจิตบริสุทธิ์ หรือถึงนิพพาน หรือว่าธรรมชาติเรียกว่าธรรมชาติ พูดได้

อันนี้มันก็อยู่ในจุดนั้นแล้ว ไม่มีอะไรจะติดใจๆ ให้ชื่อให้นามอะไรก็ไม่ถูก ท่านก็เลยให้ชื่อเสียว่านิพพานเพียง จิตของผู้บริสุทธิ์ก็คือนิพพานของผู้นั้นเพียงนั่นเอง มันก็มาลงจุดนี้เสีย มันก็มาเป็นอย่างนั้นเสีย ให้รู้ชัดๆ เสีย ไม่สงสัยอะไร ใ้เรื่องกิริยาท่าทางมันเอาแน่ไม่ได้แหละ เพราะโลกมันโลกสมมุติ มีดีมีชม มันอยู่ในท่ามกลางแห่งโลกธรรม ๘ ต้องมีการตำหนิตชม กิริยาอาการเคลื่อนไหวไปมาต้องมีดีมีชมเป็นธรรมดา แต่ธรรมชาตินั้นหมด หมดจากสมมุติทั้งปวง กิริยาดีกิริยาชมอะไรเหล่านั้นมันเป็นสมมุติทั้งหมด มันผ่านหมด มันไม่มีอะไร

ไปอย่างสบายเลย คือไม่ห่วงหน้าห่วงหลังว่าจะไปเกิดไปตายที่ไหน มันก็พออยู่ในหัวใจ เห็นชัดๆ อยู่ในนั้น ก็ไม่ทราบจะไปถามใคร จะว่าพระพุทธเจ้ามีที่พระองค์พออันนี้ผางขึ้นมาเป็นอันเดียวกันหมด แล้วจะไปถามหาอะไรพระพุทธเจ้ามีที่พระองค์

ทรงพระนามว่าอย่างไร บ้างไม่มี อันเดียวกันหมด นตฺถิ เสยฺโยว ปาปิโย เป็นอันเดียวกันหมด เหมือนแม่น้ำมหาสมุทร ฝนตกมาจากเมฆก้อนใดลงในมหาสมุทรก็เป็นน้ำมหาสมุทรด้วยกันหมด ที่นี้จิตพอเข้าถึงนั้นก็เป็นมหาวิมุตติมหานิพพานเหมือนกันหมด ไม่จำเป็นจะต้องไปถามใคร

นี่ละการปฏิบัติธรรม พระพุทธเจ้าสอนเล่นเทร่อ สอนตรงไหนเป็นสวากขาตธรรม ตรัสไว้ชอบแล้วๆ ไม่มีผิด ให้ปฏิบัติตามนั้น จะใกล้เข้าไปๆ ถึงแดนพ้นทุกข์สุดท้ายก็ถึงแดนพ้นทุกข์ได้ มีเท่านั้นละ ต่อไปนี้จะให้ศีลให้พร

รับชมรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และทางสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

พร้อมเครือข่ายทั่วประเทศ